

N:o 42.

Ank. till Riksd. kansli den 17 mars 1893, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om ändring i gällande bestämmelser rörande auktioner för kronoegendomars utarrendering.
(I. A.)

I sjunde punkten af kongl. kungörelsen den 10 november 1882 angående förändrade grunder för förvaltningen af kronans jordbruksdomäner, sådan denna punkt lyder enligt kongl. kungörelsen den 13 juli 1887, stadgas, att arrende skall utbjudas å offentlig auktion, hvilken förrättas samtidigt hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länet och å plats inom orten, som af Kongl. Maj:ts befallningshafvande bestämmes, af kronofogden eller annan af Kongl. Maj:ts befallningshafvande förordnad kronobetjent, äfvensom att jemväl före auktionen skriftliga förseglade anbud må ingifvas till Kongl. Maj:ts befallningshafvande, hvilka anbud, sedan det muntliga utropet blifvit med klubbslag afslutadt, öppnas och jemte de erhållna muntliga anbuden underställas domänstyrelsens pröfning.

I en inom Andra Kammaren väckt, till statsutskottet remitterad motion (n:o 92) har nu herr *C. G. Andersson* i Skeenda, med hvilken herr *A. E. Petersson* i Hamra m. fl. instämt, anfört, att det föreskrifna sättet för arrendeanbuds inhemtande föranledde ett öfverbjudande å arrendena samt att denna oegentlighet borde kunna försvinna, om auktionen utlystes å endast ett ställe och de förseglade anbuden borttoges, samt hemstält, att Riksdagen måtte hos Kongl. Maj:t anhålla, att ofvannämnda punkt 7:o i kongl. kungörelsen den 10 november 1882 måtte i sådant syfte förändras.

Jemväl vid nästlidet års lagtima riksdag framställdes inom Andra Kammaren förslag af enahanda innehåll som det nu föreliggande. Den

då väckta motionen, som hänvisades till behandling af tillfälligt utskott, blef emellertid af kammaren afslagen.

Med anledning af det nu förevarande förslaget får utskottet till en början erinra, att, enligt hvad af det vid Kongl. Maj:ts den 23 december 1881 till Riksdagen aflåtna proposition angående förvaltningen af kronans jordbruksdomäner m. m. fogade statsrådsprotokoll öfver finansärenden för samma dag inhemtas, statsrådet och chefen för finansdepartementet i afseende å nu ifrågavarande föreskrift angående sättet för arrendens utbudande, vid ärendets föredragning yttrat, att det genom kongl. kungörelsen den 17 december 1799 meddelade stadgandet om arrendeauktioners förrättande samtidigt å två ställen utan tvifvel hade, liksom föreskriften i kongl. brefvet den 13 maj 1864 om emottagande af skriftliga arrendeanbud, tillkommit för att förebygga sammansättningar och köpslagande mellan arrendespekulanterna, hvarigenom arrendet skulle komma att nedtryckas; och kunde någon anledning, hvarför bestämmelser af enahanda art skulle nu mindre än förr vara erforderliga, icke uppgifvas.

Hvad förevarande motion vidare beträffar, torde motionärens påstående, att det nu stadgade förfaringssättet vid arrendeauktionerna skulle särskildt föranleda öfverspekulation, näppeligen vara med verkliga förhållandet öfverensstämmande; ty det torde vara uppenbart, att sådan öfverspekulation lika väl kan förekomma, om, såsom motionären föreslagit, auktion hålles på endast ett ställe och endast muntliga anbud afgifvas. Hvad som från det allmännas sida bör göras till förekommande af det antydda missförhållandet torde innefattas i gällande bestämmelser om att före auktionerna arrendevärdering skall ega rum.

Med afseende å hvad sålunda blifvit anfördt, får utskottet hemställa,

att herr C. G. Anderssons förevarande motion icke må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 17 mars 1893.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.